

[Ministeren for offentlige arbejder.]

til at bringe radiomodtageanlæg og antenneanlæg i overensstemmelse med stærkstrømsreglementets bestemmelser foreslået at skulle udgå, da disse forhold er bragt i orden.

I § 2 er der givet mulighed for ved ekspropriation at erhverve arealer til anlæg af nye elektricitetsværker. Denne adgang fandtes ikke påkrævet ved stærkstrømslovens givelse i 1935, hvor man ikke mente, at elektricitetsværkernes placering ville forskydes væsentlig i stedlig henseende. Udviklingen er imidlertid gået i en anden retning, idet elektricitetsforsyningsanlæggene, som allerede nævnt, mere og mere centraliseres på enkelte store værker. Når denne udvikling fra sagkyndig side anbefales som den bedste i økonomisk henseende, mener jeg derfor, det må være af betydning, at der ikke lægges hindringer i vejen for en sådan udvikling. Hertil tjener den foreslåede udvidelse af området for ekspropriation.

I 1947 under behandlingen af forslaget om udsættelse af revisionen udtalte forhenværende folketingsmand Stæhr Johansen som ordfører, at landets elektricitetsforsyning i en eventuel krigssituation kan blive afhængig af nogle få værker. Disse udtalelser giver mig anledning til at sige, at udviklingen i Europas lande går i retning af at centralisere elektricitetsproduktionen, og en af de De Forenede Nationer nedsat komité til undersøgelse af elektricitetsforsyningsforholdene arbejder efter samme retningslinier, idet den betragter det som en af sine hovedopgaver at medvirke til en rationalisering af hele Europas elektricitetsforsyning. Selvom man med henblik på en eventuel krigssituation må nære nogen betænkelighed ved en centralisering af elektricitetsproduktionen, mener jeg dog efter alt foreliggende, at udviklingen i andre lande viser, at disse betænkeligheder må vige for nødvendigheden af at rationalisere elektricitetsproduktionen som et vigtigt middel til Europas genopbygning.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget, der uden ændringer er vedtaget i det andet høje ting, til dette høje tings velvillige behandling.

M. Larsen: Det foreliggende forslag tager, som ministeren omtalte, sigte på at udvide bemyndigelsen for elektricitetsrådet til at foretage yderligere ekspropriationer. Det er også meget naturligt, når elektricitetsværkerne efterhånden skal udvide, at der da er ret til at foretage sådanne ekspropri-

ationer; i modsat fald ville det blive temmelig vanskeligt at foretage de nødvendige udbygninger. Det er rigtigt, som ministeren udtalte, at den udvikling, der er foregået i de sidste 10—15 år, er sket på frivillig basis, men dog alligevel efter samme retningslinier, som retningslinieudvalget af 1929 foreslog, og derfor er der ingen anledning til at lovgive for at tvinge udviklingen ind i bestemte baner, når den af sig selv har fundet ind i disse baner — og det er jo tilfældet. Det er nemlig rigtigt, som den højtærede minister anførte, at med undtagelse af Nordjylland er praktisk talt hele vort land inde i centraliseringsbestræbelser, og i løbet af få år vil produktionen være centraliseret på nogle få og store værker. Man kan ganske vist i denne sammenhæng ikke se bort fra den mulighed, som den højtærede minister også nævnte, at i tilfælde af krig kan der være en vis risiko ved at have elektricitetsproduktionen bundet på få og store værker i modsætning til tidligere på mange og mindre.

Det foreliggende lovforslag har været behandlet i det andet høje ting og været i udvalg dér. Jeg ser af betænkningen, at udvalget har været inde på tanken om eventuelt at udvide elektricitetsrådet. Dette undrer mig noget, for skulle der endelig røres ved elektricitetsrådets størrelse, burde det efter min mening gå i den modsatte retning. Elektricitetsrådet er efterhånden blevet på 14 medlemmer, og vi ved alle, at jo større en kommission eller et udvalg bliver, des tungere arbejder det. Når der sidder sagkyndige folk i rådet, vil dette efter min mening kunne bestride sine opgaver selv med et betydeligt mindre antal medlemmer.

Jeg skal på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jørgen Gram: På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget, som det her foreligger. Vi kan iøvrigt give det ærede medlem hr. M. Larsen ret i de betragtninger, han anstillede med hensyn til hele den udvikling i retning af frivillig centralisation, som er foregået.

Mit parti er i almindelighed meget betænkeligt ved at give ret til at ekspropriere. I det foreliggende tilfælde er sagen imidlertid en anden, idet det for at holde omkostningerne nede, både ved anlæg og ved drift, er af største samfundsmæssige betydning, at udvidelser og nyanlæg kan placeres netop på den plads, sagkundskaben udpeger som den rette, og det kommer jo desuden kun til at dreje sig om ganske